

Banská Bystrica 21. 8. 2020

D 28436/II-67-2020

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 4. marca 2019 majiteľom Drahomírom Zobekom, Angyalova 465/83, 967 01 Kremnica, v konaní zastúpeným spoločnosťou Bukovinský & Chlipala, s. r. o., Svätoplukova 30, 821 08 Bratislava (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. D 28436/I-7-2019 z 31. januára 2019 vo veci návrhu na výmaz dizajnu č. 28436 s názvom „Zlatá medaila s motívom nerealizovaného Československého dukátu“, podaného navrhovateľkami Doc. Ing. Šárkou Šilarovou, CSc., Zdíkovská 3007/15, 150 00 Praha 5, Česká republika, a Dagmar Rudlovou – Španielovou, Centrum seniorů Mělník, Fügnerova 3523, 276 01 Mělník, Česká republika, v konaní zastúpenými spoločnosťou Advokátska kancelária Branislav Ujvári, s. r. o., Staré Grunty 216, 841 04 Bratislava (ďalej „navrhovateľky“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 36 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch v znení neskorších predpisov sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. D 28436/I-7-2019 z 31. januára 2019 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. D 28436/I-7-2019 z 31. januára 2019 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o dizajnoch“) na základe návrhu dizajn č. 28436 s názvom „Zlatá medaila s motívom nerealizovaného Československého dukátu“ (ďalej „napadnutý dizajn“) vymazaný z registra dizajnov. Navrhovateľky návrh na výmaz napadnutého dizajnu podali v zmysle § 36 ods. 1 písm. a), b) a e) zákona o dizajnoch. Jeho podanie odôvodnili jednak tým, že napadnutý dizajn nespĺňal podmienky na jeho zápis do registra uvedené v § 3 zákona o dizajnoch, konkrétne, že napadnutý dizajn nebol nový a nemal osobitý charakter. Uvedené podľa ich názoru vyplýva zo skutočnosti, že výrobky obdobné napadnutému dizajnu – mince boli sprístupnené verejnosti prostredníctvom Katalógu mincí Československa, Českej republiky a Slovenskej republiky z roku 2014. Okrem toho navrhovateľky tvrdili, že napadnutý dizajn predstavuje neoprávnené použitie autorských diel, tzv. Svätováclavských dukátov autorov Jaroslava B. a Otakara Š., a neoprávnený zásah do ich práv a oprávnených záujmov.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bolo konštatovanie, že napadnutý dizajn nespĺňal v čase jeho zápisu do registra podmienku novosti v zmysle § 4 zákona o dizajnoch, pretože pred dátumom vzniku práva prednosti bola sprístupnená verejnosti vonkajšia úprava výrobku – mince, tzv. „Svätováclavského dukátu“ označeného ako „Dukát 1923 typ 2“ (ďalej „skorší dizajn“ alebo „namietaný dizajn“), ktorá, ako to vyplynulo z porovnania vonkajších znakov, bola zhodná s napadnutým dizajnom, keďže sa od skoršieho dizajnu líšila len v znakoch, ktoré možno považovať za nepodstatný detail.

Pokiaľ ide o návrh na výmaz uplatnený podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch, a to z dôvodu, že napadnutý dizajn nespĺňal podmienku osobitého charakteru podľa § 5 zákona o dizajnoch, a návrh na výmaz podaný v zmysle § 36 ods. 1 písm. e) zákona o dizajnoch, vzhľadom na to, že prvostupňový orgán vyhovel návrhu na výmaz napadnutého dizajnu v celom rozsahu z dôvodu, že napadnutý dizajn nespĺňal podmienku novosti, nepovažoval za potrebné posudzovať splnenie ďalších podmienok uvedených ustanovení, pretože by to nemalo vplyv na konečné rozhodnutie. Čo sa týka návrhu na výmaz napadnutého dizajnu uplatneného v zmysle § 36 ods. 1 písm. a) zákona o dizajnoch, prvostupňový orgán ho vzhľadom na chýbajúce odôvodnenie považoval za bezdôvodný.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom toto rozhodnutie označil za nezákonné a nesprávne.

Záver prvostupňového orgánu o nedostatku novosti napadnutého dizajnu je podľa majiteľa v rozpore s eurokonformným výkladom zákona o dizajnoch, najmä s ohľadom na smernicu 98/71/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 1998 o právnej ochrane dizajnov a nariadenie Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch Spoločenstva, v rozpore so všeobecne akceptovanými výkladovými a aplikačnými kritériami dizajnového práva, vrátane príslušnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, ako aj praxou Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (ďalej „EUIPO“), a tiež v rozpore so všeobecne akceptovanou praxou v oblasti numizmatiky, mincovníctva a zberateľstva, čo majú dokumentovať v spise založené písomné stanoviská viacerých uznávaných odborníkov zo Slovenskej i Českej republiky.

Majiteľ sa venoval výkladu pojmu „novosť“, ktorý patrí k základným pojmom dizajnového práva. Vzhľadom na to, že dizajnové právo je v tejto časti v rámci Európskej únie plne harmonizované, je v záujme právnej istoty, predvídateľnosti a ochrany legitímnych očakávaní adresátov uvedených právnych noriem, aby ich výklad bol v celej Európskej únii jednotný. Keďže počet výmazových konaní dizajnov vedených na úrade je dlhodobo veľmi nízky, je podľa majiteľa potrebné zohľadniť rozhodovacia prax EUIPO a Súdneho dvora EÚ. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO vo veci R 978/2010-3 z 25. októbra 2011, v ktorom odvolací senát vymedzil základné kritériá posudzovania zhodnosti dizajnov pre účely novosti tak, že dizajny sú zhodné, ak skorší dizajn disponuje každým jedným znakom, ktorým disponuje aj neskorší dizajn. Rámec porovnania sa obmedzuje na znaky tvoriace neskorší dizajn, preto nie je podstatné, či skorší dizajn disponuje nejakými ďalšími znakmi. Neskorší dizajn nemôže byť nový, ak je už zahrnutý v zložitejšom skoršom dizajne. Podľa iného rozhodnutia EUIPO vo veci R 0921/2008-3 z 28. júla 2009 príkladom nepodstatného detailu je nepatrný rozdiel v odtieni farebného vzoru porovnávaných dizajnov. Podľa rozhodnutia EUIPO vo veci R 0216/2005-3 z 8. novembra 2006 za nepodstatný detail možno považovať štítok v jednom z dvoch porovnávaných dizajnov, ktorý je však veľkosťou taký malý, že sa nevníma ako podstatný znak.

V súvislosti s posudzovaným prípadom majiteľ uviedol, že napadnutý dizajn nie je zahrnutý v namietanom dizajne a vzájomne odlišné znaky týchto dizajnov, ako je rok razby mincí, nemožno považovať za nepodstatné znaky. Rovnako nie je možné opomenúť význam, ktorý sa štandardne týmto odlišným znakom priznáva.

Majiteľ poukázal na význam „určenia výrobku“ pre adekvátne posúdenie novosti. Ako vyplýva z rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-9/07 z 18. marca 2010 na určenie výrobku, v ktorom má byť dizajn zhmotnený alebo na ktorom má byť použitý, je potrebné prihliadať na údaj o týchto skutočnostiach uvedený v prihláške dizajnu, prípadne aj na samotný dizajn v rozsahu, v akom spresňuje povahu výrobku, jeho určenie alebo jeho funkciu. Majiteľ v tejto súvislosti doplnil, že otázku, či konkrétne detaily sú alebo nie sú podstatné pre záver o (ne)zhodnosti, je potrebné zodpovedať vždy s prihliadnutím na určenie výrobku. V prípade napadnutého dizajnu ide o „zlatú medailu“ v triede 11.03 Medzinárodného triedenia podľa Locarnskej dohody. Prvostupňový orgán podľa majiteľa dospel k nesprávnemu záveru, že určenie výrobku nie je pre posúdenie novosti dizajnu relevantné.

Majiteľ konštatoval, že prípadný celkový dojem podobnosti „preduverejeného“ dizajnu a napadnutého dizajnu pre možnosť konštatovania „nenovosti“ napadnutého dizajnu nepostačuje. V tejto súvislosti sa odvolal na článok Rýdl, J.: Nový zákon o ochrane priemyslových vzorů, časopis Průmyslové vlastnictví, č. 11 – 12/2000, str. 241.

Ďalej majiteľ poukázal na to, že jedným zo základných východísk právnej ochrany dizajnov je, že množina skorších dizajnov, ktoré sú na prekážku novosti zapísaného dizajnu, je vždy menšia alebo nanajvýš zhodná,

ako množina skorších dizajnov, ktoré sú na prekážku osobitého charakteru zapísaného dizajnu. Inými slovami, je vylúčené, aby konkrétny skorší dizajn tvoril prekážku novosti zapísaného dizajnu, pričom by bolo preukázané, že ten istý skorší dizajn netvorí prekážku osobitého charakteru. S týmto konštatovaním sa podľa majiteľa prvostupňový orgán vôbec nevysporiadal. Majiteľ namietal, že s touto podľa neho zásadnou námietkou sa nemožno vysporiadať jednoducho tým, že prvostupňový orgán uvedie, že vo svojom rozhodnutí hodnotil len podmienku novosti a nie podmienku osobitého charakteru. Keďže podaný návrh na výmaz napadnutého dizajnu spochybňoval aj osobitý charakter napadnutého dizajnu, prvostupňový orgán bol povinný sa touto námietkou riadne zaoberať. Jedine tak je možné dospieť k vyriešeniu otázky, či napadnutý dizajn spĺňal alebo nespĺňal aj podmienku novosti.

Majiteľ v ďalšej časti rozkladu doslovne zopakoval argumenty uvedené v rámci svojho vyjadrenia k podanému návrhu na výmaz, ktoré sa však týkali posúdenia, či napadnutý dizajn v čase jeho zápisu do registra spĺňal alebo nespĺňal podmienku osobitého charakteru, pričom uvedená otázka nebola predmetom posúdenia v prvostupňovom rozhodnutí.

K posúdeniu osobitého charakteru napadnutého dizajnu majiteľ uviedol, že s ohľadom na určenie výrobku a na numizmatickú prax je odôvodnené predpokladať, že priame porovnanie namietaného dizajnu a napadnutého dizajnu je vysoko pravdepodobné, pričom podľa neho štandardom na orientáciu medzi numizmatickými produktmi sú katalógy, a teda informovaný užívateľ bude porovnávať dizajny vedľa seba a sústreďí sa na detaily, ktoré sú zberateľsky, resp. numizmaticky významné. Medzi takéto detaily patrí aj ročník, a práve strana mince s ročníkom je rozhodujúca. Majiteľ poukázal na to, že hoci sa dizajny musia porovnávať celkovo, neznamená to, že všetkým znakom by sa mal pripisovať rovnaký význam. Informovaný užívateľ totiž použije výrobok v súlade so zamýšľaným účelom výrobku, sústreďí sa na znaky, ktoré sú výnimočné a líšia sa od štandardu, a podobnosti v znakoch, vo vzťahu ku ktorým mal pôvodca len obmedzenú mieru tvorivej voľnosti, budú mať malý význam pre celkový dojem.

Majiteľ k posúdeniu miery tvorivej voľnosti poukázal na to, že čím obmedzenejšia je voľnosť pôvodcu pri tvorbe dizajnu, tým menšie rozdiely budú stačiť na vyvolanie odlišného celkového dojmu u informovaného užívateľa. Uviedol, že mieru tvorivej voľnosti určujú obmedzenia znakov daných technickou funkciou výrobku alebo jeho prvkov, prípadne zákonné požiadavky, pričom dôsledkom týchto obmedzení je štandardizácia niektorých znakov, ktoré budú spoločné pre dizajny použité na príslušnom výrobku. Podľa majiteľa štandardizácia v súvislosti s uvedením ročníka na minci, resp. na medaile v numizmatickej praxi znamená, že nejde o repliku už predtým razeného ročníka československých dukátov, ale o novú razbu v upravenej verzii, v aktuálnom čase.

Majiteľ poukázal tiež na to, že podstatný význam v numizmatickej praxi má iba časť znakov zbierkového predmetu, ktorým je spravidla dátum, rok, prípadne iný časový údaj, čo tvorí jeho základnú zberateľskú hodnotu. Uviedol, že práve textový údaj je obsahovou a komerčnou hodnotou, ktorá pri výrobku jedného druhu tvorí jeho podstatný cenový rozdiel pre informovaných užívateľov a na ilustráciu uviedol ceny československých dukátov s rôznym ročníkom razby, ktoré dokumentujú podstatný cenový rozdiel ročníkových razieb. Podľa majiteľa je ročníkový údaj vydania mince súčasťou textovej časti diela a pre informovaných užívateľov je to podstatný údaj prezrádzajúci jej hodnotu, pričom každý výtvarník riešením textovej časti mince alebo medaily rieši jej výtvarný problém ako neoddeliteľnú obsahovú a výtvarnú súčasť diela, preto je text jeho rovnocenným výtvarným a estetickým atribútom, a teda každá zmena textovej časti pre informovaného užívateľa mení význam diela.

Majiteľ ďalej poukázal na definíciu informovaného užívateľa a uviedol, že tento pojem možno chápať ako pojem opisujúci užívateľa, ktorý nie je len priemerne pozorný, ale osobitne obozretný, či už z dôvodu jeho osobnej skúsenosti alebo jeho rozsahu vedomostí v danej oblasti. Podľa majiteľa z vyjadrení odborníkov z numizmatickej praxe, ktoré predložil (vyjadrenia Petra Z., Petra K., Viliama S., Jana S.), možno za informovaného užívateľa považovať užívateľa, ktorý má viac ako len základné znalosti, dostatočnú skúsenosť a ostražitosť, a u ktorého sa predpokladá, že je schopný si všimnúť určité rozdiely numizmatických produktov, pričom vie, ktoré odlišnosti sú z pohľadu zberateľstva a numizmatiky podstatné natoľko, aby u neho vyvolali odlišný celkový dojem, ktorý tvorí základ jeho rozhodnutia investovať alebo neinvestovať do daného numizmatického predmetu. Podľa majiteľa napadnutý dizajn tvorí pre informovaného užívateľa v porovnaní s namietaným dizajnom zjavne nový zberateľský produkt s novým významom v súvislosti so stým výročím vzniku Československej republiky.

V závere majiteľ, rovnako ako v konaní pred prvostupňovým orgánom, navrhol, aby úrad v súlade s § 38 ods. 6 zákona o dizajnoch nariadil ústne pojednávanie, na ktorom by účastníci konania a ich zástupcovia mohli vysvetliť okolnosti podstatné pre toto konanie, najmä otázky numizmatickej praxe pri posudzovaní novosti a osobitého charakteru napadnutého dizajnu vo vzťahu k namietanému dizajnu. Ďalej navrhol, aby úrad, ktorý zrejme nedisponuje odborníkmi v oblasti numizmatiky v zmysle § 36 správneho poriadku ustanovil znalca z oblasti numizmatiky, ktorý by podal znalecký posudok k podstatným otázkam pri posudzovaní novosti a osobitého charakteru napadnutého dizajnu vo vzťahu k namietanému dizajnu z hľadiska numizmatickej praxe a informovaného užívateľa. Majiteľ vyjadril názor, že doterajším ignorovaním numizmatickej praxe a jej nespochybniteľného významu v tomto správnom konaní úrad zaťažil toto konanie rizikom nezákonnosti.

S ohľadom na uvedené majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prerokovanie alebo zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že návrh na výmaz napadnutého dizajnu sa v celom rozsahu zamietne.

Navrhovateľky vo svojom vyjadrení o rozklade doručenom úradu 30. augusta 2019 uviedli, že sa stotožňujú s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým bolo rozhodnuté o výmaze napadnutého dizajnu z registra dizajnov, aj s jeho odôvodnením.

Poukázali na skutočnosť, že majiteľ v rozklade neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli uvedené už v konaní pred prvostupňovým orgánom. Vzhľadom na to, že bolo rozhodnuté, že napadnutý dizajn v čase zápisu do registra nespĺňal podmienku novosti, nie je podľa navrhovateľiek potrebné zaoberať sa tým, či tento dizajn prípadne nespĺňal aj ďalšie zákonné podmienky pre zápis do registra, konkrétne, či dizajn mal alebo nemal osobitý charakter a či bol zapísaný na základe neoprávneného použitia autorského diela. S ohľadom na uvedené nebolo potrebné zaoberať sa ani perspektívou informovaného užívateľa, keďže toto hľadisko je významné práve pri posudzovaní osobitého charakteru, nie pri posudzovaní novosti. Novosť dizajnu sa skúma zásadne objektívne, teda či bol zhodný dizajn sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti napadnutého dizajnu, pričom za zhodný sa považuje i ten starší dizajn, ktorý sa od napadnutého dizajnu odlišuje len v nepodstatných detailoch. Podľa navrhovateľiek bolo v konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že napadnutý dizajn je kópiou namietaného dizajnu, ktorý bol jednoznačne sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti napadnutého dizajnu. Jediná zmena v počte a hodnote niekoľkých číslíc predstavuje nepodstatný detail. Hoci sa majiteľ snažil tomuto jedinému odlišnému znaku pripísať veľký význam, tento mu možno priznať len vo vzťahu k určeniu hodnoty mincí, nie však vo vzťahu k ich vonkajšej úprave. S ohľadom na uvedené navrhovateľky zastali názor, že napadnutý dizajn nespĺňal v čase zápisu do registra podmienku novosti.

Navrhovateľky sa stotožnili so stanoviskom prvostupňového orgánu, že z rozhodovacej praxe EUIPO a Súdneho dvora EÚ, na ktorú sa odvolával majiteľ, nie je možné vyvodiť všeobecné závery aplikovateľné na každý prípad, bez ohľadu na špecifiká a skutkové okolnosti konkrétneho prípadu. Navrhovateľky konštatovali, že posúdenie novosti napadnutého dizajnu vykonané prvostupňovým orgánom je plne v súlade s európskou judikatúrou.

Navrhovateľky ďalej uviedli, že v prípade napadnutého dizajnu došlo k neoprávnenému použitiu autorského diela autorov Jaroslava B. a Otakara Š., a teda jeho zápisom do registra došlo k podstatnému zásahu do práv a oprávnených záujmov navrhovateľiek ako dedičiek predmetných autorských diel. Majiteľ upravil autorské dielo do podoby napadnutého dizajnu nelegálne v rozpore s právnymi predpismi, čo má potvrdzovať aj vyjadrenie Ing. Radka H., odborníka na numizmatiku, ktorého prehlásenie z 21. augusta 2019 bolo predložené spolu s vyjadrením o rozklade.

Čo sa týka návrhu majiteľa na nariadenie ústneho pojednávania, navrhovateľky zastali názor, že obidve sporové strany vyčerpávajúco odôvodnili každú relevantnú skutočnosť, a preto by ústne pojednávanie nemalo žiadny vplyv na konečné rozhodnutie. Z argumentov strán a v konaní predložených listinných dokumentov je zřejmé, že napadnutý dizajn v čase jeho zápisu do registra nebol nový, a preto boli naplnené podmienky na jeho výmaz z registra dizajnov.

V súvislosti s návrhom majiteľa ustanoviť znalca z oblasti numizmatiky navrhovateľky uviedli, že posúdenie podaného návrhu na výmaz napadnutého dizajnu je plne v zákonnej kompetencii úradu, a preto ustanovenie znalca nie je možné.

Na záver navrhovateľky uviedli, že napadnutý dizajn bol zapísaný do registra aj v rozpore s § 9 zákona o dizajnoch, t. j. v rozpore s dobrými mravmi. Keďže majiteľ je autorom viacerých mincí, je si určite vedomý existencie majetkových autorských práv navrhovateľiek k namietanému dizajnu, resp. si je vedomý konania v rozpore s dobrými mravmi v prípade podania prihlášky napadnutého dizajnu. Konanie majiteľa v rozpore s dobrými mravmi je podľa navrhovateľiek zjavné, keďže k podaniu prihlášky napadnutého dizajnu došlo potom, ako majiteľ nezískal súhlas s úpravou namietaného dizajnu. Navrhovateľky zdôraznili, že majiteľovi žiadnu licenciu k používaniu staršieho namietaného dizajnu nikdy neudelili.

Súčasťou vyjadrenia navrhovateľiek o rozklade boli aj nasledujúce podania:

- vyjadrenie Jany R. z 18. februára 2019,
- prehlásenie Dagmar Rudlovej – Španielovej zo 7. decembra 2018,
- odpoveď Doc. Ing. Šárky Šilarovej, CSc. zo 4. apríla 2017 na list z 28. marca 2017,
- kópia trestného oznámenia podaného majiteľom 14. júla 2019.

S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľky navrhli, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 46 ods. 2 zákona o dizajnoch preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podaného rozkladu, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 49 ods. 4 zákona o dizajnoch na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 23, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 45 ods. 1 zákona o dizajnoch účastník konania pred úradom je povinný predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 45 ods. 2 zákona o dizajnoch úrad vykonáva dokazovanie a hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 45 ods. 3 zákona o dizajnoch úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 46 ods. 1 zákona o dizajnoch proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia, ak v odsekoch 4 a 5 nie je uvedené inak. Včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 46 ods. 2 zákona o dizajnoch pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí vo veciach a) v ktorých možno začať konanie z úradnej moci, b) spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch úrad vymaže zapísaný dizajn z registra, ak zistí, že bol zapísaný v rozpore s podmienkami na jeho zápis do registra podľa § 3 až 7, § 9 alebo § 10.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o dizajnoch dizajn je spôsobilý na ochranu, ak je nový a má osobitý charakter.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o dizajnoch dizajn sa považuje za nový, ak nebol zhodný dizajn sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o dizajnoch dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o dizajnoch dizajn sa považuje za sprístupnený verejnosti, ak bol zverejnený po zápise do registra dizajnov alebo vystavený, použitý v obchode, alebo inak sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti. To neplatí, ak sa takéto sprístupnenie nemohlo pri bežnom obchodnom styku stať známym špecialistom v príslušnom odvetví pred dňom vzniku práva prednosti.

Podľa § 51aa ods. 1 zákona o dizajnoch konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Podľa § 51aa ods. 2 zákona o dizajnoch práva a právne vzťahy z dizajnov zapísaných do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019. Vznik, zmena a zánik práv a právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa predpisov účinných v čase ich vzniku.

Napadnutý dizajn č. 28436 s názvom „Zlatá medaila s motívom nerealizovaného Československého dukátu“ majiteľa Drahomíra Zobeka, Angyalova 465/83, 967 01 Kremnica, s právom prednosti od 28. februára 2017, bol zapísaný do registra dizajnov 19. septembra 2017 v triede 11/03.00 medzinárodného triedenia priemyselných vzorov podľa Locarnskej dohody. Podľa určenia výrobku je napadnutý dizajn stelesnený v zlatej medaile s motívom nerealizovaného Československého dukátu.

Napadnutý dizajn:

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ nesúhlasil s konštatovaním prvostupňového orgánu, že napadnutý dizajn bol zapísaný do registra dizajnov v rozpore s podmienkami na jeho zápis do registra podľa § 3 v spojení s § 4 zákona o dizajnoch, teda že napadnutý dizajn v čase zápisu do registra nespĺňal podmienku novosti. Majiteľ zastal názor, že rozdiely, v ktorých sa napadnutý dizajn v porovnaní s namietaným dizajnom odlišuje, nepredstavujú len nepodstatné detaily, ale naopak ide o znaky, ktoré majú z hľadiska informovaného užívateľa zásadný vplyv. Majiteľ namietal, že prvostupňový orgán pri posudzovaní návrhu na výmaz napadnutého dizajnu nezohľadnil „určenie výrobku“, v ktorom je tento dizajn stelesnený. Rovnako prvostupňovému orgánu vytýkal, že preskúmaval len splnenie podmienky novosti a nie aj splnenie podmienky osobitého charakteru napadnutého dizajnu. V neposlednom rade žiadal nariadenie ústneho pojednávania vo veci a ustanovenie znalca z oblasti numizmatiky.

Orgán rozhodujúci o rozklade v súvislosti s uplatneným návrhom na výmaz napadnutého dizajnu uvádza nasledujúce. Spochybenie platnosti zapísaného dizajnu z dôvodu chýbajúcej novosti alebo osobitého charakteru si vyžaduje dôkaz, že skorší dizajn, ktorý je rovnaký alebo vyvoláva podobný celkový dojem, bol sprístupnený verejnosti pred dátumom podania prihlášky dizajnu, prípadne pred dátumom vzniku práva prednosti. To, či sa na skorší dizajn vzťahuje právna ochrana, je nepodstatné. Platí, že dizajn, ktorý bol sprístupnený verejnosti (vystavenie, použitie v obchodovaní alebo inak) kdekoľvek na svete a kedykoľvek pred dátumom podania prihlášky, resp. pred dátumom vzniku práva prednosti napadnutého dizajnu, bol sprístupnený verejnosti na účely ustanovení § 4 a § 5 zákona o dizajnoch. Sprístupnenie skoršieho dizajnu verejnosti sa nebude brať do úvahy, ak sú predložené presvedčivé dôkazy a argumenty, že kruhy špecializujúce sa na príslušný sektor sa nemohli o týchto udalostiach dozvedieť v rámci bežnej obchodnej činnosti.

Navrhovateľky na podporu svojho tvrdenia, že pred dátumom podania prihlášky napadnutého dizajnu boli sprístupnené verejnosti obdobné výrobky ako sú tie, ktoré sú stelesnené v napadnutom dizajne, v konaní predložili nasledujúce dôkazy:

- Macho & Chlapovič: Katalóg Mincí Československa, České republiky, Slovenské republiky 1918 – 2014, vydaný v roku 2014, dukáty na str. 18, 64 – 66 (dôkaz K1),
- Macho & Chlapovič: Katalóg Mincí Československa, České republiky, Slovenské republiky, vydaný v roku 2016, dukáty na str. 28, 82, 83 (dôkaz K2).

Z uvedených dôkazov, ako uviedol v napadnutom rozhodnutí aj prvostupňový orgán, vyplynulo sprístupnenie verejnosti o. i. nasledujúcej vonkajšej úpravy/dizajnu tzv. Svätováclavského dukátu (Dukát 1923 typ 2):

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že skoršie sprístupnenie namietaného dizajnu verejnosti nebolo majiteľom v rozklade spochybnené, a preto sa orgán rozhodujúci o rozklade posúdením tejto otázky nebude zaoberať, ale bude vychádzať zo záveru prvostupňového orgánu, že z predložených dôkazov bolo zistené, že dôkazy označené ako K1 a K2 spĺňajú podmienky sprístupnenia verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti napadnutého dizajnu v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 zákona o dizajnoch.

Ďalej je dôležité uviesť, že hoci bol predmetný návrh na výmaz napadnutého dizajnu uplatnený z viacerých dôvodov, keďže prvostupňový orgán návrhu vyhovel v celom rozsahu už na základe dôvodu podľa § 36 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 zákona o dizajnoch, teda z dôvodu, že napadnutý dizajn v čase jeho zápisu do registra nebol nový, splnenie podmienok ďalších uplatnených výmazových dôvodov už neskúmal, pretože by to nemalo vplyv na konečné rozhodnutie. Z tohto dôvodu aj orgán rozhodujúci o rozklade preskúma predmetný návrh len v uvedenom rozsahu.

Orgán rozhodujúci o rozklade v súvislosti s posúdením predmetného návrhu na výmaz napadnutého dizajnu, konkrétne posúdením otázky, či napadnutý dizajn v čase zápisu do registra bol alebo nebol nový, poukazuje na to, že prvostupňový orgán v rámci posúdenia novosti napadnutého dizajnu podrobne opísal jednotlivé znaky sporných dizajnov tak, ako vyplývajú z vyobrazení, a následne porovnal napadnutý dizajn s namietaným dizajnom. Z porovnania vonkajších znakov kolíznych dizajnov podľa prvostupňového orgánu vyplynulo, že výrobky, na ktorých sú dizajny stvárnené, tvoria medaily, resp. mince, ktoré sú rovnako olemované ozdobným vrúbkovaním totožného tvaru, v ich strede je umiestnený rovnaký malý znak Československej republiky, vpísaný do kružnice. Tvar štítu malého znaku, jeho ohraničenie, dvojité kontúry, strieška, aj dolné zaoblenie s hrotom je v porovnávaných dizajnoch úplne rovnaké, dizajny sa zhodujú aj vo vzhľade leva v jeho vnútri. Po bokoch štítu sú v oboch porovnávaných dizajnoch umiestnené ratolesti lípy v rovnakom tvare. Kružnica, v ktorej je vpísaný štít, je prerušená v oboch dizajnoch na rovnakých miestach, po okraji mince je zobrazený identický text „REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ“, a to v rovnakom vzhľade písma. Za jediný vnímateľný rozdiel prvostupňový orgán označil použité číslice na spodnom okraji mince (v prípade napadnutého dizajnu ide o číslice 1918-28.X-2018, zatiaľ čo namietaný dizajn obsahuje číslice 1918-28.X-1923), ktoré sú však stvárnené v rovnakom vzhľade písma a umiestnené na tom istom mieste.

Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na to, že uvedené závery prvostupňového orgánu neboli v konaní sporné. Názorový rozpor spočíva v tom, že zatiaľ, čo prvostupňový orgán považoval uvedené rozdielne znaky spočívajúce v čísliciach (rokoch vydania mincí) za nepodstatný detail, majiteľ namietal, že práve v prípade uvedených odlišných číslic ide o zásadný údaj, ktorému zberatelia či odborníci z oblasti numizmatiky pripisujú veľký význam, pretože práve rok vydania mince podstatným spôsobom determinuje jej zberateľskú hodnotu. Z uvedeného dôvodu tak podľa majiteľa porovnávané dizajny nemôžu byť považované za zhodné, resp. líšiac sa len v nepodstatnom detaile, ako to tvrdil prvostupňový orgán. Otázka, či v prípade číslic ide alebo nejde o nepodstatný detail, by pritom podľa majiteľa mala byť posúdená z pohľadu odborníkov z oblasti numizmatiky, čo podľa neho vyplýva z „určenia výrobku“, v ktorom je napadnutý dizajn stelesnený, teda že v prípade predmetných sporných dizajnov ide o zlaté medaily československého dukátu, teda *de facto* mince.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle zákona o dizajnoch je dizajn spôsobilý na ochranu, ak je nový (§ 3). Kedy možno dizajn považovať za nový, vyplýva z ustanovenia § 4 zákona o dizajnoch, ktorý predstavuje transpozíciu čl. 4 smernice 98/71/ES Európskeho parlamentu a Rady o právnej ochrane dizajnov. Novosť je v zmysle zákona o dizajnoch chápaná ako absolútna svetová novosť dizajnu. Dizajn sa považuje za nový, ak nebol zhodný dizajn sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky dizajnu, resp. pred dňom vzniku práva prednosti dizajnu, pričom dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch. Znamená to, že zhodným dizajnom je taký dizajn, ktorý možno označiť za identický, resp. takmer identický. Čiastkové, nepatrné vzhľadové odlišnosti medzi porovnávanými dizajnmi nemôžu viesť k záveru, že tieto nie sú zhodné.

Ako správne poukázal vo svojom rozhodnutí aj prvostupňový orgán, v prípade novosti zákon o dizajnoch, na rozdiel od posúdenia osobitého charakteru, nešpecifikuje, z pohľadu ktorej osoby je potrebné hodnotiť, či sú alebo nie sú kolízne dizajny zhodné. Novosť je totiž objektívnou kategóriou, ktorá primárne spočíva v identite objektov. Činnosť vykonávaná pri posudzovaní novosti spočíva v tom, že porovnávame vzhľadové znaky konkrétneho dizajnu so vzhľadovými znakmi dizajnov, ktoré boli sprístupnené verejnosti pred rozhodným dátumom (pred dňom podania prihlášky napadnutého dizajnu, resp. pred dňom vzniku práva prednosti). Uvedené je plne v súlade s názorom odvolacieho senátu EUIPO, ktorý v rozhodnutí vo veci R-196/2008-3 uviedol, že pokiaľ ide o metódu posudzovania novosti, je potrebné uviesť, že zatiaľ, čo v prípade kritéria osobitého charakteru je hodnotenie vykonávané „očami“ informovaného užívateľa, hodnotenie novosti sa k tejto „imaginárnej postave“ nevzťahuje. Rovnako v rozhodnutí odvolacieho senátu EUIPO vo veci R-196/2006-3 sa uvádza, že „*Test novosti má objektívny charakter. Odvolací senát musí rozhodnúť, či sú posudzované dizajny zhodné, pričom jediným problémom pri posudzovaní novosti predstavuje výklad pojmu „líšia sa len nepodstatne“.* Test osobitého charakteru je menej priamočiary a môže viesť do určitej miery k subjektívnemu hodnoteniu. Odvolací senát musí zobrať do úvahy celkový dojem u informovaného užívateľa, rovnako ako mieru voľnosti pri tvorbe dizajnu“.

Z uvedeného vyplýva, že pri hodnotení novosti dizajnu sa nevychádza z vnímania informovaného užívateľa, ako sa to v podanom rozklade snažil navodiť majiteľ, ale z vnímania akejkoľvek osoby, ktorá je schopná vnímať porovnateľné vzhľadové znaky kolíznych dizajnov. Toto objektívne porovnanie pritom prebieha spôsobom „jeden dizajn vedľa druhého“. Vzhľadom na to, že v preskúvanom prípade jediná odlišnosť medzi kolíznymi dizajnmi spočíva v drobných čísliciach zhodne umiestnených v spodnej časti mincí, ktoré boli navyše znázornené rovnakým typom písma, je potrebné tieto znaky považovať za nepodstatné detaily. Orgán rozhodujúci o rozklade zároveň považuje za potrebné zdôrazniť, že majiteľ (a súčasne pôvodca) napadnutého dizajnu „použil“ pri jeho tvorbe všetky znaky známe zo skôr zverejnených dizajnov, jediný prvok, ktorý zmenil bol rok 2018 (namiesto roku 1923), ktorý označuje, že mince mali byť vydané pri príležitosti 100. výročia vzniku 1. Československej republiky. Hoci to nie je predmetom posúdenia v tomto rozhodnutí, je prinajmenšom diskutabilné, aká miera tvorivosti bola reálne pri tvorbe napadnutého dizajnu zo strany majiteľa/pôvodcu uplatnená.

S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že napadnutý dizajn je zhodný s dizajnom, ktorý bol sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti, a preto napadnutý dizajn bol zapísaný do registra v rozpore s jednou z podmienok stanovených zákonom o dizajnoch na jeho zápis do registra, konkrétne v čase jeho zápisu nesplňal podmienku novosti v zmysle § 4 zákona o dizajnoch.

Majiteľ argumentoval tiež tým, že prvostupňový orgán bol povinný posúdiť návrh na výmaz dizajnu aj s ohľadom na splnenie podmienky osobitého charakteru. Vzhľadom na „určenie výrobku“, v ktorom je napadnutý dizajn stelesnený, mal prvostupňový orgán posúdiť splnenie tejto zápisnej podmienky z pohľadu informovaného užívateľa, ktorým sú podľa neho odborníci z numizmatickej praxe. Majiteľ upozornil na to, že množina skorších dizajnov, ktoré sú na prekážku novosti, je vždy menšia, prípadne zhodná, ako množina dizajnov, ktoré sú na prekážku osobitého charakteru. Z tohto dôvodu je vylúčené, aby skorší dizajn na jednej strane tvoril prekážku novosti, pričom by bolo preukázané, že ten istý dizajn nie je na prekážku osobitého charakteru.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti zdôrazňuje, že novosť a osobitý charakter sú dve samostatné zápisné podmienky, ktoré nevyžadujú spoločné posúdenie. Na konštatovanie dôvodnosti návrhu na výmaz uplatneného v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch je postačujúce, ak je v konaní o návrhu preukázané, že v čase zápisu dizajnu do registra nebola splnená čo i len jedna z podmienok ochrany vyplývajúcich z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o dizajnoch. V rozhodnutí odvolacieho senátu EUIPO vo veci R-196-2006-3 sa uvádza, že „*je zřejmé, že novost a osobitý charakter, aj keď sú zakotvené ako samostatné*

podmienky ochrany v čl. 4 až 6 nariadenia 6/2002/ES, sa do istej miery prekrývajú. Pokiaľ sú dva dizajny identické a líšia sa len v nepodstatných detailoch, budú vyvolávať u informovaného užívateľa zhodný celkový dojem. Rovnako platí, že ak dva dizajny vyvolávajú odlišný celkový dojem u informovaného užívateľa, nemôžu byť zhodné. Napriek tomu, že sa novosť a osobitý charakter prekrývajú, existujú medzi nimi určité rozdiely“. Rozdiel medzi novosťou a osobitým charakterom, ako už bolo uvedené, nespočíva v odlišnej kvalite obidvoch kritérií, ale skôr v intenzite odlišnosti od existujúceho stavu skorších dizajnov.

S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že vzhľadom na to, že prvostupňový orgán návrhu na výmaz napadnutého dizajnu uplatnenému v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch vyhovel v plnom rozsahu na základe nesplnenia podmienky novosti napadnutého dizajnu v zmysle § 4 predmetného zákona, nebolo dôvodné posudzovať naplnenie zápisnej podmienky osobitého charakteru v zmysle § 5 zákona o dizajnoch, keďže by to nemalo vplyv na výsledok rozhodnutia.

Čo sa týka tvrdenia majiteľa, že napriek tomu, že prvostupňový orgán považoval kolízne dizajny za zhodné, tieto by v teste osobitého charakteru z pohľadu informovaného užívateľa vyvolávali odlišný celkový dojem, pričom sa snažil navodiť dojem, že rozhodujúce pre posúdenie danej veci je numizmatické hľadisko, orgán rozhodujúci o rozklade, napriek tomu, že posúdenie osobitého charakteru napadnutého dizajnu nebolo predmetom hodnotenia prvostupňovým orgánom a ani nie je potrebné skúmať splnenie tejto podmienky pre vyhovenie návrhu na výmaz napadnutého dizajnu v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch, na ozrejmienie uvádza nasledujúce. V súvislosti s výkladom pojmu „informovaný užívateľ“ poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-281/10 z 20. októbra 2011, v ktorom sa uvádza, že „*ide o pojem nachádzajúci sa medzi pojmom priemerný spotrebiteľ, na ktorého sa vzťahujú účinky predpisov o ochrannej známke, od ktorého sa nevyžadujú nijaké špecifické vedomosti a ktorý priamo neporovnáva odporujúce si ochranné známky, a pojmom odborník s podrobnými technickými vedomosťami... Pokiaľ ide o stupeň pozornosti informovaného užívateľa, treba pripomenúť, že hoci takýto užívateľ nie je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný priemerný spotrebiteľ, ktorý zvyčajne vníma dizajn ako celok a neskúma pri jeho posúdení jeho rôzne detaily, nie je ani odborník, ktorý je schopný vnímať rôzne minimálne odlišnosti, ktoré môžu medzi spornými dizajnmi existovať. Privlastok „informovaný“ teda naznačuje, že užívateľ bez toho, aby bol návrhárom alebo technickým expertom, pozná rozličné dizajny existujúce v dotknutom sektore, disponuje určitou mierou vedomostí, pokiaľ ide o prvky, ktoré tieto dizajny obvykle obsahujú, a z dôvodu jeho záujmu o predmetné výrobky je jeho miera pozornosti pri ich používaní pomerne vysoká“.* Z uvedeného vyplýva, že pre posúdenia podmienky osobitého charakteru informovaným užívateľom v danom prípade nemusí byť nevyhnutne odborník z oblasti numizmatiky (ako to tvrdil majiteľ), ale môže to byť aj široká verejnosť – laickí zberatelia alebo ktokoľvek, kto je vedome motivovaný zakúpiť si mincu (napr. na pamiatku ako suveníru – čo je bežné v prípade rôznych pamätných mincí) vydanú pri príležitosti 100. výročia založenia 1. Československej republiky (keďže práve toto výročie výrobok, v ktorom je napadnutý dizajn stelesnený, pripomína). Posúdenie otázky „informované užívateľa“ však v danom prípade vzhľadom na nesplnenie podmienky novosti napadnutého dizajnu pre výsledok predmetného konania nie je rozhodujúce.

Pre úplnosť orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že nepopiera, že si informovaný užívateľ vďaka zvýšenej pozornosti rozdiely v lepopočetne medzi napadnutým dizajnom a namietaným dizajnom všimne, resp. bude si ich vedomý, to však nič nemení na fakte, že bude kolízne dizajny, napriek tejto odlišnosti, považovať z hľadiska ich vonkajšej úpravy za zhodné, resp. líšiacie sa len v nepodstatných detailoch.

Pre lepšiu názornosť orgán rozhodujúci o rozklade uvádza hypotetický, ale analogický príklad, kedy by bola predmetom porovnania vonkajšia úprava „2 euromince“ vydané v roku 2009 (obr. 1) s mincou tej istej nominálnej hodnoty z roku 2017 (obr. 2). Tá istá minca vydaná neskôr v roku 2017 bude mať pravdepodobne z numizmatického hľadiska rozdielnu hodnotu (toto neprináleží úradu posudzovať), avšak z hľadiska jej vonkajšej úpravy, t. j. z hľadiska dizajnu (teda znakov, ktorými je dizajn definovaný, ako sú línie, obrysy, farby, tvar mince, a pod.) ide o úplne zhodnú mincu (zhoduje sa, ako v predmetnom prípade, vo všetkých vonkajších znakoch, s výnimkou roku razby), a teda dizajn z roku 2017 nie je v porovnaní s dizajnom z roku 2009 nový. Údaj o roku razby (2009, resp. 2017) predstavuje z hľadiska vonkajšej úpravy obidvoch mincí len nepodstatný detail.

(obr. 1)

(obr. 2)

Pokiaľ majiteľ argumentoval tým, že úrad nedisponuje dostatočným množstvom výmazových konaní, a preto je potrebné prihliadať na rozhodovaciu prax EUIPO a Súdneho dvora EÚ, orgán rozhodujúci o rozklade upozorňuje, že takéto vyhlásenie je zavádzajúce a účelové. Je potrebné uviesť, že úrad bez ohľadu na množstvo konaní vo veciach priemyselných práv, dizajnov nevynímajúc, pri rozhodovaní prihliada aj na rozhodovaciu prax relevantných autorít, vrátane EUIPO a Súdneho dvora EÚ. Prvostupňový orgán pritom správne konštatoval, že majiteľom uvádzané rozhodnutia odvolacích senátov EUIPO nemožno zovšeobecňovať a automaticky vzťahovať na všetky konania, pretože je vždy potrebné mať na pamäti individuálne osobitosti každého jedného prípadu. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti tiež poukazuje na to, že majiteľ v podanom rozklade neuviedol, v čom sa prvostupňové rozhodnutie odchyľilo od ním uvádzanej judikatúry, resp. rozhodnutí EUIPO.

V súvislosti s požiadavkou majiteľa o nariadenie ústneho pojednávania orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že konanie pred úradom je ovládané zásadou písomnosti, pričom len v prípade, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon, správny orgán nariadi ústne pojednávanie. Na nariadenie ústneho pojednávania účastník konania pritom nemá právny nárok. V posudzovanom prípade povaha veci podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade nevyžaduje, aby bolo v konaní o rozklade podanom majiteľom proti prvostupňovému rozhodnutiu nariadené ústne pojednávanie. Písomné podania predložené účastníkmi konania počas konania na prvom aj druhom stupni považuje orgán rozhodujúci o rozklade za dostatočné pre rozhodnutie o rozklade v predmetnej veci. Čo sa týka požiadavky majiteľa na ustanovenie znalca z oblasti numizmatiky, ktorý by podal znalecký posudok k podstatným otázkam pri posudzovaní novosti a osobitého charakteru napadnutého dizajnu, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že znalca v administratívnom konaní nie je možné ustanoviť na posúdenie tých skutočností, ktoré patria do správnej úvahy správneho orgánu, t. j. v danom prípade na posúdenie novosti a osobitého charakteru dizajnu. Vzhľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade nepovažuje za dôvodné žiadosti majiteľa na nariadenie ústneho pojednávania a ustanovenie znalca z oblasti numizmatiky vyhovieť.

Na záver je potrebné spomenúť, že navrhovateľky v rámci svojho vyjadrenia o rozklade argumentovali tým, že napadnutý dizajn bol zapísaný do registra aj v rozpore s § 9 zákona o dizajnoch, t. j. v rozpore s dobrými mravmi. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že uvedený dôvod ide nad rámec podaného návrhu na výmaz napadnutého dizajnu, pričom v zmysle § 38 ods. 8 zákona o dizajnoch rozšírenie alebo doplnenie návrhu na výmaz zapísaného dizajnu o nový dôvod podľa § 36 ods. 1 alebo o nový dôkaz o nespnení podmienok na zápis dizajnu podľa § 3 až 7 alebo podľa § 9 a 10 v konaní o výmaze zapísaného dizajnu nie je prípustné; pričom na takéto rozšírenie alebo doplnenie úrad v rámci tohto konania a rozhodovania vo veci neprihliada.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, pričom vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Zároveň v napadnutom rozhodnutí dostatočne, náležite a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnil, ktoré skutočnosti boli rozhodujúce a ktoré viedli k záveru o výmaze dizajnu č. 28436 s názvom „Zlatá medaila s motívom nerealizovaného Československého dukátu“ v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 predmetného zákona.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec, MBA
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.
Bukovinský & Chlipala, s. r. o.
Svätoplukova 30
821 08 Bratislava

II.
Advokátska kancelária Branislav Ujvári, s. r. o.
Staré Grunty 216
841 04 Bratislava